

Прогрес

Володимир Біляїв

Донбас... В ярах і улоговинах
Оази степових дібров,
На бабах з каменю карбованих
Тисячоліть рудіє кров.

На териконах і на пагорбах
Гуляє скіфський суховій,
Але не він — новітня пагуба
Землі загрожує моїй.

Її забруднено, закаляно —
Тут пестицид, там гербіцид
І тонни різних хемікаліїв,
Страшніших від усіх бацил.

А як раніш поети славили:
"Ура! Індустрія! Прогрес!
Ще стільки чавуну не плавили!
А Азовсталь! А Дніпрогес!"

І фіміам курили Сталіну
За п'ятирічки й промфінплан.
Він все природою усталене
Прирік на знищення і злам.

І тих дослідників природи,
Що вдарили в тривоги дзвін
За флору, фауну і води,
Тоді карав нещадно він.

Я ж не забув, як на три зміни
Шкива крутились на копрах
І на акацій квіття піну
Лягав підземний чорний прах.

А ЦЗФ нова зі штибу
Продувувала нам брикет

Й відходами труїла рибу
В Грузькій й губила очерет.

Чи ж я дитиною малою
Міг знать — минуть десятки літ
Й пекельно-липкою смолою
Покриється мій ранній світ?..

Минуло понад півсторіччя,
Я знову в рідному краю
Й куди не гляну — протиріччя
І яви й гасел пізнаю.

Ти,Україно, і розкутою
Не збавилась страшних отрут,
Народ мій ще й тепер покутує
Соціалізму згубний труд .

Дивлюсь на все те захаращене,
Брудне, занедбане украй,
І думаю — а ти ж найкращою —
Була. Пишались предки — рай!

...Смердять, нікому непотрібні
Моря понад Дніпром гнилі,
Річки отруєні, безрибні
Дарма течуть по цій землі.

Реактор атомний в могильнику
Поховано на сотні літ,
І земляки мої — невірники
Чорнобиля пекельних бід.

Він генофонд людей пошкодив,
Змінив країни біоцен.
За ті АЕС, моря й заводи
Вкраїна платить вищу з цін.

Острів Зінгера, Флорида
серпень 2001